

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/152/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2518201670
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 07. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Arnouldová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2518201670.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Arnouldovej a sudcov JUDr. Silvie Hýbelovej a Mgr. Fedora Benku, v právnej veci navrhovateľky: P. S., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M. XXX/XX, V. N. M., zastúpenej: JUDr. Barborou Volárovou, advokátkou, so sídlom Kukučínova 11, Piešťany, proti bývalému manželovi: MUDr. K. S., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M. XXX/XX, V. N. M., o nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní bývalého manžela proti uzneseniu Okresného súdu Piešťany sp.zn. 15C/25/2018, zo dňa 20. júna 2018, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie m e n í tak, že výrok I. znie nasledovne:

N a r i a d' u j e sa neodkladné opatrenie:

1. MUDr. K. S., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M. XXX/XX, V. N. M. sa u k l a d á , aby dočasne nevstupoval do domu na ulici M. v V. N. M., postavenom na pozemkoch CKN parcela číslo 1739/16 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 304 m² a parcela číslo 1739/72 - zastavané plochy a nádvoria vo výmere 830 m² v kat. území V. N. M..

2. MUDr. K. S., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M. XXX/XX, V. N. M. sa u k l a d á , aby sa nepribližoval k navrhovateľke na vzdialenosť kratšiu ako 10 metrov, s výnimkou úradného styku.

Toto neodkladné opatrenie bude v časti výroku 1. trvať do 30 dní od právoplatnosti tohto uznesenia, a v prípade, ak navrhovateľka podá žalobu vo veci samej, bude toto neodkladné opatrenie trvať do skončenia konania vo veci samej.

Ukladá sa navrhovateľke, aby do 30 dní od právoplatnosti tohto uznesenia podala na súde proti bývalému manželovi žalobu vo veci samej o obmedzenie prípadne jeho vylúčenie z užívania domu.

II.

Vo zvyšku odvolací súd napadnuté uznesenie p o t v r d z u j e .

III.

Navrhovateľke právo na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Uznesením, napadnutým odvolaním, súd prvej inštancie nariadil neodkladné opatrenie, ktorým uložil MUDr. K. S., aby nevstupoval do domu na ulici M. v V. N. M., postavenom na pozemkoch CKN parcela číslo 1739/16 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 304 m² a parcela číslo 1739/72 - zastavané plochy a nádvoria vo výmere 830 m² v kat. území V. N. M., a aby sa nepribližoval k navrhovateľke na vzdialenosť

kratšiu ako 10 metrov, s výnimkou úradného styku (výrok I.), vo zvyšnej časti návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol (výrok II.), MUDr. K. S. poučil o tom, že môže podať proti navrhovateľke žalobu vo veci samej na navrátenie do pôvodného stavu alebo na náhradu škody alebo inej ujmy spôsobenej výkonom neodkladného opatrenia (výrok III.) a napokon rozhodol, že navrhovateľka má právo na náhradu trov konania voči MUDr. K. S. v plnom rozsahu (výrok IV.).

2. Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil použitím § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, § 325 ods. 2 písm. e), písm. f), § 325 ods. 2 písm. h), § 328 ods. 1, ods. 2, § 329 ods. 1 veta prvá, § 330 ods. 2, § 334, § 336 ods. 1, § 337 ods. 1 a ods. 2, § 325 ods. 1, 2 písm. e), f), h), § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1, ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), vecne dôvodil, že dňa 19.06.2018 bol súdu doručený návrh navrhovateľky, ktorým žiadala uložiť jej bývalému manželovi, aby nevstupoval do vyššie označeného domu v V. N. M. a aby sa nepribližoval k nej na vzdialenosť kratšiu ako 20 m, ktorý návrh odôvodnila tým, že s bývalým manželom vlastní a obývajú spoločný rodinný dom v V. N. M., avšak po pretrvávajúcich konfliktach, pri ktorých dochádzalo k psychickým aj fyzickým útokom na navrhovateľku spôsobených dlhodobým užívaním návykových látok zo strany bývalého manžela, bola nútená dať si namontovať na poschodí bezpečnostné dvere (na oddelenie ňou užívanej časti domu). Situácia sa vystupňovala začiatkom marca 2018, kedy bolo zrejmé, že manžel v dôsledku dlhodobého užívania návykových látok stráca prehľad o realite, správal sa paranoidne, poškodzoval jej veci, fyzicky na ňu útočil a dňa 07.03.2018 bola nútená zavolať RZP aj políciu, nakoľko menovaný neovládal svoje správanie, neartikuloval a chodil po zemi štvornožky, a po odmietnutí hospitalizácie ju následne hrncom udrel do hlavy, na čo policajná hliadka nariadila jeho hospitalizáciu. MUDr. K. S. bol proti svojej vôli prevzatý do zdravotníckeho zariadenia na psychiatrickom oddelení na FN Trnava. Keďže s hospitalizáciou nesúhlasil, OS Trnava uznesením sp. zn. 38Pu/1/2018 zo dňa 20.03.2018 rozhodol, že jeho prevzatie do zdravotníckeho zariadenia bolo prípustné. Z odôvodnenia uznesenia vyplýva paranoidita s odklonom od reality ako i agresivita menovaného. Dňa 13.04.2018 bol z ústavného zariadenia prepustený, pričom mu bola odporučená kompletná toxikomanická liečba, na ktorú však nenastúpil a vrátil sa domov, v ktorom poškodzoval zariadenie domu. Dňa 06.06.2018 navrhovateľka zistila po príchode z práce, že bývalý manžel jej násilím demontoval bezpečnostné dvere, takže v súčasnosti si navrhovateľka pred ním chráni vstup do jej časti domu nábytkom a keďže bývalý manžel sa do jej izby stále dobíja a vyháňa ju z nej, bývanie s ním je pre ňu už neúnosné, keďže sa každodenne obáva o svoj život a zdravie. Psychické aj fyzické násilie voči nej trvá dlhodobo, stupňuje sa spolu s postupom jeho psychického ochorenia spôsobeného závislosťou od omamných látok, pričom na neho podala v priebehu posledných troch rokov dvadsaťtri trestných oznámení, a vo viacerých priestupkových konaniach bol uznaný za vinného. U bývalého manžela sa pod vplyvom jeho závislosti graduje agresivita a prejavy paranoidného správania. Navrhovateľke bol v auguste 2017 psychiatrickou diagnostikovaný syndróm týranej ženy a stredne ťažká depresia, práve z dôvodu spolužitia s bývalým manželom, plného psychické a fyzické násillia.

3. Súd prvej inštancie po oboznámení sa s návrhom a priloženými dôkazmi uviedol, že z navrhovateľkou predložených listín vyplýva, že u nej bol diagnostikovaný syndróm týranej ženy, pričom z predloženej lekárskej správy vyplýva, že má obavu zo správania manžela, pre fyzickú a psychickú heteroagresivitu opustila už v minulosti spoločnú domácnosť z dôvodu napadnutia jej manželom. Do spoločnej domácnosti (rodinného domu) sa však musela vrátiť, nakoľko nemala už inú možnosť byvania. Diagnostikovanie syndrómu týranej ženy podľa súdu nepochybne osvedčuje, že duševná integrita navrhovateľky bola vplyvom správania sa jej vtedajšieho manžela narušená, tento stav nepochybne pretrváva, čomu nasvedčuje tá skutočnosť, že navrhovateľka na neho podala množstvo oznámení vo veci priestupku voči občianskemu spolunažívaniu, naposledy dňa 6.6.2018, z ktorého podania vyplýva, že spolužitie navrhovateľky s touto osobou v rodinnom dome je značne problematické, tento stav je dlhodobý, pričom navrhovateľka mala byť aj fyzicky napadnutá (úder po hlave), teda je tu zásah aj do telesnej integrity navrhovateľky. Z predložených listín (uznesenie Okresného súdu Trnava z 20.3.2018) vyplýva, že jej bývalý manžel MUDr. K. S. užíva pervitín, no k závislosti je nekritický, je u neho paranoidita s odklonom od reality, je agresívny, v minulosti už bol hospitalizovaný na psychiatrickom oddelení v nemocnici, protitoxikomanickú liečbu odmieta. U osoby s takýmto profilom nemožno správanie voči navrhovateľke predvídať, čo by mohlo viesť až k fatálnym následkom. Násilné správanie voči navrhovateľke potvrdzuje aj predložené čestné prehlásenie B. K., podľa ktorého tento dňa 14.10.2017 pomáhal navrhovateľke sťahovať z domu jej osobné veci, pričom jej manžel jej vulgárne nadával, a sotil do nej.

4. Za daného stavu mal prvoinštančný súd za to, že osoba MUDr. K. S. svojím konaním ohrozuje najmä duševnú integritu navrhovateľky, čo potvrdzuje diagnostikovanie syndrómu týranej ženy. Práve z dôvodu, že uvedená osoba býva s navrhovateľkou na rovnakej adrese, súd v zmysle § 325 ods. 2 písm. f) CSP mu uložil, aby práve do tohto domu (ktorý nemá pridelené súpisné číslo, preto ho súd vo výroku ani neuvádzal, označenie domu tak ako je uvedené vo výroku je dostatočné a nezameniteľné) nevstupoval. Vlastnícke právo tejto osoby k rodinnému domu (podľa LV je v dom v BSM) je v tomto prípade podradené právu na ochranu života, zdravia navrhovateľky. Nakoľko súd z predložených listín ustálil, že vo vzťahu k navrhovateľke je osvedčené, že je ohrozená jej integrita, nenariadil neodkladné opatrenie v zmysle § 325 ods. 2 písm. e) CSP, na nariadenie ktorého sú podmienky zamerané na násilie, ktoré súd nemal do takej miery osvedčené, a z dôvodu narušenia duševnej integrity navrhovateľky v zmysle § 325 ods. 2 písm. h) CSP vyhovel aj návrhu v časti zákazu sa k osobe navrhovateľky približovať, a to na vzdialenosť 10 metrov, čo považoval za primerané z hľadiska bezpečnosti (nie požadovaných 20 m, vo zvyšnom rozsahu návrh na neodkladné opatrenie zamietol), pričom tento zákaz uložil s výnimkou úradného styku, aby tým nebránil riadnemu vykonávaniu právomoci orgánom verejnej moci. Súd zamietol návrh aj v časti zákazu vstupu MUDr. K. S. na príľahlý dvor rodinného domu, keďže samotný zákaz približovania sa zabezpečuje dostatočne ochranu navrhovateľky aj na danú situáciu spoločného kontaktu na príľahom dvore rodinného domu, navyše ust. § 325 CSP pojednáva o zákaze vstupu do domu (bytu), nie pozemku.

5. Súd bol toho názoru, že nariadením tohto neodkladného opatrenia sa dosiahne trvalá úprava pomerov medzi stranami, preto neuložil navrhovateľke povinnosť podať žalobu vo veci samej (§ 336 ods. 1 CSP). V zmysle ust. § 337 ods. 1, 2 CSP potom súd poučil osobu MUDr. K. S. o tom, že môže podať proti navrhovateľke žalobu vo veci samej na navrátenie do pôvodného stavu (napr. návrh na zrušenie neodkladného opatrenia za podmienok ustanovených § 334 CSP) alebo na náhradu škody alebo inej ujmy spôsobenej výkonom neodkladného opatrenia. Nakoľko nariadenie neodkladného opatrenia je založené na ochrane pred faktickým ohrozovaním integrity navrhovateľky, nie je možné určiť akú žalobu by vo veci samej (okrem návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia) bolo možné podať (a či vôbec). Ochrana zabezpečená nariadeným neodkladným opatrením je pred konaním, ktoré patrí do noriem verejného práva (trestného, resp. priestupkového práva), preto podanie civilnej žaloby vo veci samej v tomto prípade je prinajmenšom otázne. O nároku úspešnej navrhovateľky na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že jej priznal právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu, keď čiastočné zamietnutie návrhu nemalo vplyv na jej úspech.

6. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie MUDr. K. S. v celom rozsahu namietajúc nesprávny procesný postup súdu, ktorým mu znemožnil uskutočňovanie procesných práv v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ďalej súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené a rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedol, že je vlastníkom pozemkov zapísaných na LV č. XXX pre okres Piešťany, obec V. N. M., parc.č. 1739/16 a parc.č. 1739/72 a zároveň je vlastníkom stavby rodinného domu postaveného na týchto parcelách na základe rozhodnutia Obvodného úradu životného prostredia v Piešťanoch o dodatočnom povolení stavby zo dňa 31.3.1993. Stavba rodinného domu nie je zapísaná na liste vlastníctva. Odvolateľ popiera tvrdenia navrhovateľky, že nehnuteľnosti sú v ich bezpodielovom spoluvlastníctve, pretože odvolateľ nadobudol stavbu rodinného domu zo svojich vlastných finančných prostriedkov získaných od svojich rodičov, pričom na nadobudnutie stavby rodinného domu neboli použité žiadne prostriedky z BSM bývalých manželov, rovnako na nadobudnutie pozemkov boli takisto použité vlastné finančné prostriedky odvolateľa. Výlučným vlastníkom stavby rodinného domu ako aj pozemkov je teda iba odvolateľ, zatiaľ čo navrhovateľka nemá k nehnuteľnostiam vlastnícke právo a užíva dom bez právneho titulu. Na preukázanie týchto skutočností navrhol vykonanie dôkazov v zmysle § 366 písm. d) CSP a to výsluch strán sporu, výsluch a záznam o zisteniach od svedkov Q. R. a od svedka W. S.. V ďalšom odvolateľ poukázal na znalecký posudok č. 6/2016 zo dňa 6.4.2016, vypracovaný Ústavom pre znaleckú činnosť v psychológii a psychiatrii, spol. s r.o., Nové Zámky, ktorý má byť súčasťou spisu ČVS: ORP-1870/3-Vys-TT-2015, vedeného na OR PZ Trnava, ako aj spisu OÚ-PN-Ovvs-2017/00002-2, vedeného na Okresnom úrade v Piešťanoch, ako aj spisu Okresného súdu Piešťany sp.zn. 14Pc/2/2016, zo záverov ktorého vyplýva, že nebolo konaním MUDr. K. S. poškodené (navrhovateľke) spôsobené také fyzické a psychické utrpenie, ktoré by viedlo k rozvoju vážnych psychických následkov tohto konania, z jej strany išlo o intenzívne prežívanie konfliktných stretov s manželom, čo priamo súviselo s jej osobnosťnými charakteristikami, pani S. nebolo spôsobené ťažké príkorie a netrpí syndrómom

týranej ženy, jej schopnosť vierohodne vypovedať vo vzťahu k vyšetrovanej veci znižuje jej katalytické spracovávanie reality, t.j. opisovanie zažitých skutočností viac emotívne ako racionálne, v dôsledku čoho dochádza k skreslenému vykresleniu jej zážitkov a takto sa mohlo stať, že konanie manžela voči svojej osobe opisala ako permanentne výrazne agresívne až v zmysle zažívania týrania z jeho strany. Znalec tiež v konaní konštatoval, že osobnosť pani P. S. je prevažne introvertovaná, akcentovaná v smere hypersenzitivity, paranoidity a histriónskej poruchy s charakteristickými zmenami nálady, demonštrativnosťou a teatrálnosťou v správaní. Znalecký posudok teda podľa odvolateľa spochybňuje z pohľadu na charakteristiku osobnosti navrhovateľky, jej skutkové tvrdenia a údajnom psychickom a fyzickom násilí voči jej osobe zo strany bývalého manžela a nesprávny bol aj záver súdu, že u nej je diagnostikovaný syndróm týranej ženy. Za účelom preukázania spracovávaní reality žalovanou spôsobom ako sa uvádza vyššie, navrhol odvolateľ vykonanie dôkazu výsluchom MUDr. F. M., z psychiatrickej ambulancie FN Trnava, znalecké dokazovanie súdom ustanoveným znalcom ohľadom správania navrhovateľky a znaleckým posudkom č. 6/2016 zo dňa 6.4.2016. Odvolateľ popiera skutkové tvrdenia navrhovateľky o fyzickom a psychickom násilí z jeho strany voči navrhovateľke, keď odvolateľ ju nikdy psychicky ani fyzicky nenapadol, ani jej nenadával, ani nepoškodzoval jej veci a ani jej nikdy nič neodcudzil. Rovnako sa nedobíjal do jej izby ani nepoškodil kotol v rodinnom dome, práve naopak, odvolateľ bol viackrát napadnutý zo strany navrhovateľky a obmedzovaný vo výkone vlastníckeho práva k stavbe rodinného domu. Odvolateľ taktiež popiera, že by užíval návykové látky. Navrhovateľka bránila opakovane odvolateľovi v riadnom výkone vlastníckeho práva k rodinnému domu a to tak, že umiestnila uzamknuté bezpečnostné dvere v interiéri domu bez jeho súhlasu, čím mu zamedzila prístup do niektorých častí domu vrátane kúpeľne so sprchovacím kútom a spálne, pričom odvolateľ ako staršia osoba potreboval k starostlivosti o hygienu sprchovací kút a týmto mu sťažovala výkon osobnej hygieny, spôsobovala diskomfort, vytvárala neprijateľné stresujúce domáce prostredie, pričom odvolateľ podal dňa 2.2.2018 trestné oznámenie pre podozrenie na trestný čin, navrhovateľka mu zabránila dňa 9.5.2018 otvoriť dvere na rodinnom dome, dňa 18.5.2018 mu odmietla vydať kľúče od pivnice, ďalej mu zabránila vstupu do domu približne 15.5.2015, tiež dňa 27.5.2018, približne pred rokom mu navrhovateľka do chrbta hodila pohár s vodou, dňa 1.5.2018 odvolateľ išiel do domu spolu s J. S. a H. W., pričom navrhovateľka ho sotila, správala sa voči nemu agresívne, nadávala mu a po odchode z domu do neho hodila pohár, pričom ho netrafila, dňa 24.5.2018 opravoval odvolateľ s H. K. kosačku, pričom navrhovateľka vyšla von z domu a povedala H. K., že sa mu čuduje, že sa s takým chrapúňom a podliakom vôbec rozpráva a pomáha mu niečo opraviť. Navrhovateľka sa opakovane voči nemu správa neúctivo a neslušne, vulgárne sa vyjadruje na jeho osobu, vedome mu robí schválnosti (napr. znečistenie interiéru domu, zanechaním vulgárneho odkazu na papierí, poškodzovaním jeho vecí, bezdôvodným budením odvolateľa v noci, čo mu ako staršej osobe spôsobuje problémy). Navrhovateľka bráni pretrvávajúcimi a opakujúcimi sa naschválmi odvolateľovi v riadnom užívaní rodinného domu a zároveň útočí na jeho osobnú integritu, preto má odvolateľ dôvodné obavy z útokov na jeho telesnú a duševnú integritu, obmedzovania v riadnom užívaní domu a zásahov do jeho ľudskej dôstojnosti a do jeho súkromia. Domáha sa ako výlučný vlastník rodinného domu ochrany Ústavou garantovaného vlastníckeho práva nedotknuteľnosťou obydlia, práva na súkromie, práva na zachovanie ľudskej dôstojnosti a práva na ochranu fyzickej aj psychickej integrity jeho osobnosti. Za účelom osvedčenia vyššie uvedeného správania navrhovateľky voči nemu navrhuje vykonanie dôkazov (písomným odkazom „hovno zostane vždy len hovnom aj keď je psychiatrom“, zápisnice o trestnom oznámení MUDr. K. S. podaného dňa 2.2.2018 na OO PZ Piešťany, oboznámením vyšetrovacieho spisu OR PZ v Trnave ČVS: ORP-502/3-VYS-TT-2018, výsluchom a vyhlásením svedkov H. S. a K. S.- synov účastníkov konania, výsluchom a prehlásením svedka H. H. zo dňa 10.5.2018, výsluchom a záznamom o zisteniach od svedkov J. S., H. W., H. K., Q. R., T. V.). Podľa názoru odvolateľa navrhovateľka neosvedčila potrebnosť neodkladnej úpravy pomerov strán, uznesenie je založené iba na domnienkach, napr. sa uvádza, že „navrhovateľka mala byť aj fyzicky napadnutá (úder po hlave)...“, z ktorej formulácie nevyplýva, že by takáto skutková okolnosť bola čo i len osvedčená, pričom odvolateľ popiera, že by navrhovateľku udrel. Súd dospel k nesprávnemu záveru, že navrhovateľka je bezpodielovým spoluvlastníkom rodinného domu, ďalej, že MUDr. K. S. fyzicky, verbálne a psychicky útočí na navrhovateľku, že navrhovateľka trpí syndrómom týranej ženy atď. Napriek tomu, že ide o neodkladné opatrenie, u ktorého možno predpokladať, že je spravidla stručnejšie ako rozhodnutie vo veci samej, je potrebné trvať na tom, aby odôvodnenie malo príslušnú kvalitu. Odvolateľ pritom poukazuje na nález Ústavného súdu SR zo dňa 20.8.2015 sp.zn. II. ÚS 866/2014-42, pričom odvolateľ je toho názoru, že odôvodnenie predmetného uznesenia je v rozpore s § 220 ods. 2 CSP, keď neobsahuje presvedčivo podané jasné a výstižné vysvetlenie ako posúdil súd podstatné skutkové tvrdenia a ako vec právne posúdil. Podľa jeho názoru je rozhodnutie formalistické a nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť

a nedostatok presvedčivých dôvodov. Poukázal tu tiež na porušenie princípu právnej istoty vo vzťahu k žalovanému, keď podľa uznesenia Okresného súdu Piešťany č.k. 21C/10/2018-40 zo dňa 8.3.2018 bolo v obdobnej veci v odôvodnení uvedené „na druhej strane súd mal za osvedčené, že žalovaná má v predmetnom rodinnom dome bydlisko a preto by prípadným vyhovením tomuto návrhu mohlo dôjsť k porušeniu ústavného práva žalovanej na obydlie“ pričom odvolateľ uvádza, že v prípade napadnutého uznesenia súd neurobil rovnaký záver o MUDr. S., ktorý má v rodinnom dome bydlisko, čím bol zjavne narušený princíp právnej istoty pri rozhodovaní súdu, keďže na túto právne relevantnú otázku za opakovania v rovnakých podmienkach nebola daná rovnaká odpoveď. Tento princíp bol porušený aj v tom, že podľa vyššie uvedeného uznesenia „...súd však z predložených listinných dôkazov nemal za osvedčené samotné vlastnícke práva žalobcu k predmetnému rodinnému domu...“, zatiaľ čo v tomto odvolaní napadnutom uznesení súdu postačilo osvedčiť u navrhovateľky iba bydlisko v rodinnom dome a naproti tomu v obdobnej spomínanej veci okresným súdom bolo vytýkané, že MUDr. K. S. neosvedčil vlastnícke právo k rodinnému domu, takže opätovne nebola na právne relevantnú otázku daná rovnaká odpoveď. Odvolateľ je toho názoru, že vzhľadom na charakter niektorých navrhnutých dôkazov je potrebné nariadiť súdne pojednávanie s poukazom na § 329 ods. 1 CSP resp. na § 385 CS, preto žiadal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil Okresnému súdu Piešťany na ďalšie konanie a rozhodnutie.

7. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba - strana sporu (§ 359 a § 362 ods. 1 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 2 a § 357 písm. d/ CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania preskúmal napadnuté uznesenie, ako aj konanie mu predchádzajúce v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie je čiastočne dôvodné a napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné v súlade s ust. § 388 CSP zmeniť.

8. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp. zn. 15C/25/2018 je rozhodovanie o návrhu navrhovateľky, ktorým žiadala uložiť jej bývalému manželovi, aby nevstupoval do vyššie označeného ich spoločného domu v V. N. M., v ktorom žije navrhovateľka, vo vzťahu ku ktorej je dôvodne podozrivý z násillia (podľa § 325 ods. 2 písm. e) CSP), alternatívne aby nevstupoval do domu, kde býva navrhovateľka ako osoba, ktorej telesnú a duševnú integritu svojim konaním ohrozuje (§ 325 ods. 2 písm. f) CSP) a zároveň aby sa k nej nepribližoval na vzdialenosť kratšiu ako 20 m (§ 325 ods. 2 písm. h) CSP).

9. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým bolo návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovené podľa § 325 ods. 2 písm. f) CSP (výrokom prvým) a tiež podľa § 325 ods. 2 písm. h) CSP (výrokom druhým), v tomto prípade pri čiastočnom zamietnutí návrhu a to v časti nepribližovania sa na vzdialenosť presahujúcu 10 m a v časti nepribližovania sa pri úradnom styku, a preskúmanie aj zvyšných výrokov uznesenia, ktoré tiež boli odvolaním napadnuté.

10. Odvolateľ dôvodil predovšetkým tým, že súd nedostatočne vykonal dokazovanie, dôsledkom čoho je nesprávne zistený skutkový stav a nesprávne právne posúdenie veci, súd nevykonal dostatočné dokazovanie, keď odvolateľ disponuje inými dôkazmi, ktoré nemohol doteraz v konaní predložiť a vec treba prejednať na pojednávaní. Odvolateľ zároveň navrhol vykonanie rozsiahleho dokazovania výsluchom strán sporu, svedeckými výpoveďami resp. ich písomnými výpoveďami, oboznámením listinných dôkazov, vrátane vyšetrovacích spisov, ako aj znalecké dokazovanie. S týmto názorom odvolateľa sa nemožno stotožniť. Treba pritom vychádzať z charakteru neodkladného opatrenia ako inštitútu, ktorého účelom je neodkladná úprava pomerov medzi stranami, ktorá vzhľadom k rýchlosti, s ktorou treba zakročiť, neumožňuje vykonávanie takého dokazovania, ale súd má vychádzať výlučne z tvrdení uvádzaných v návrhu a navrhovateľom pripojených dôkazov. Zákon pritom umožňuje rozhodnúť o návrhu aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania s tým, že je na navrhovateľovi, aby doložil tvrdenia uvádzané v návrhu tak, aby ich súd mohol považovať za osvedčené, inak jeho návrh musí zamietnuť. Úlohou súdu, rozhodujúceho o takomto návrhu, nemôže byť vykonávanie rozsiahleho dokazovania aké navrhuje odvolateľ, keďže toto je vylúčené už len s ohľadom na krátke lehoty na rozhodnutie (24 hodín, prípadne 30 dní)

11. Odvolací súd bol toho názoru, že skutkové zistenia okresného súdu boli správne a vychádzali z dôkazov predložených navrhovateľkou. Táto aj podľa názoru odvolacieho súdu osvedčila, že je potrebné

bezodkladne upraviť pomery v zmysle ňou navrhnutého neodkladného opatrenia. Z vykonaného skráteného dokazovania mal však odvolací súd za to, že tu bol dôvod na nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. e) CSP, takže v časti týkajúcej sa prvého výroku napadnutého uznesenia okresný súd vec nesprávne právne posúdil.

12. Podľa § 325 ods. 2 CSP, neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby e) nevstupovala dočasne do domu alebo bytu, v ktorom býva osoba, vo vzťahu ku ktorej je dôvodne podozrivá z násillia, f) nevstupovala alebo iba obmedzene vstupovala do domu alebo bytu, na pracovisko alebo iné miesto, kde býva, zdržiava sa alebo ktoré pravidelne navštevuje osoba, ktorej telesnú integritu alebo duševnú integritu svojím konaním ohrozuje, h) sa na určenú vzdialenosť nepribližovala alebo iba obmedzene približovala k osobe, ktorej telesná integrita alebo duševná integrita môže byť jej konaním ohrozená.

13. Preskúmaním obsahu spisu odvolací súd mal osvedčené, že obaja - navrhovateľka aj jej bývalý manžel majú na adrese v návrhu označeného rodinného domu v V. N. M. svoje bydlisko, ich vzťahy sú silne konfliktné, poznamenané vzájomným hrubým verbálnym správaním, osočovaním, robením schválností, obviňovaním, podávaním trestných oznámení jedného na druhého a v tomto smere ide o konanie vzájomné.

14. Zároveň však bolo osvedčené, že MUDr. K. S. trpí psychotickou poruchou pri polymorfnej závislosti, čo vyplýva z obsahu uznesenia Okresného súdu Trnava č.k. 38Pu/1/2018 zo dňa 20.03.2018, ktorým súd rozhodol, že jeho prevzatie do zdravotníckeho zariadenia bolo prípustné. V uznesení bola u neho konštatovaná závislosť na omamných látkach, ktorých prítomnosť bola aj v čase prevzatia do ústavu vyšetrením zistená, pacient užívanie pervitínu priznal, je však k svojej závislosti nekritický. Podľa vyjadrenia ošetrojúceho lekára bol pacient už v minulosti s touto diagnózou hospitalizovaný a to v novembri 2016, kedy mal v moči prítomné amfetamíny, metamfetamíny, BZD a opiáty. Z vyjadrenia lekára ďalej vyplýva, že bol prijatý na RLP s údajom, že je doma agresívny, hádže po manželke hrnce, má halucinácie, bola nutná asistencia polície, pričom pri prijatí na oddelenie bol paranoidný voči manželke, údajne mu dáva do raňajok nejaké kryštáliky, každú noc počuje, že má doma milencov a pod. Lekár tiež konštatoval, že perspektíva liečby je cca 4 týždne od prijatia, ale vhodná sa javí i kompletná toxikomanická liečba, ktorá je dobrovoľná, možno ale predpokladať, že pacient na túto liečbu nenastúpi, nakoľko k závislosti nie je kritický. Súd v konaní sp. zn. 38Pu/1/2018 uzavrel, že nakoľko je u pacienta stále v popredí paranoia s odklonom od reality a pacient je agresívny, je nutná hospitalizácia na psychiatrickom oddelení.

15. Uvedené uznesenie podľa názoru odvolacieho súdu osvedčuje, že navrhovateľke hrozí od bývalého manžela, ktorý preukázateľne trpí psychickým ochorením a nepodstupuje náležitú liečbu, agresia, spôsobená vyššie uvedeným zdravotným problémom, v dôsledku ktorého sa stáva jeho konanie pod vplyvom omamných látok paranoidné, nepredvídateľné a nebezpečné pre navrhovateľku, s ktorou je navyše v konfliktnom vzťahu.

16. Ďalej odvolací súd musel vziať do úvahy predloženú správu z psychiatrického vyšetrenia navrhovateľky zo dňa 28.08.2017 vyhotovenej MUDr. Q. M., primárkou psychiatrického oddelenia FN Trnava, ktorá uviedla, že navrhovateľka zodpovedá syndrómu týranej ženy a konštatovala u nej epizódu stredne ťažkej depresie v liečbe. MUDr. K. S. síce v odvolaní poukazuje na obsah znaleckého posudku č. 6/2016 zo dňa 6.4.2016, vypracovaného Ústavom pre znaleckú činnosť v psychológii a psychiatrii, spol. s r.o., v ktorom sa uvádza, že konaním MUDr. K. S. nebolo navrhovateľke spôsobené také fyzické a psychické utrpenie, ktoré by viedlo k rozvoju vážnych psychických následkov tohto konania, nebolo jej spôsobené ťažké príkorie a netrpí syndrómom týranej ženy, jej schopnosť vierohodne vypovedať vo vzťahu k vyšetrovanej veci znižuje jej katatýmne spracovávanie reality..., k čomu však odvolací súd poznamenáva, že ide o posudok, ktorý sa zaoberá dopadom konkrétnych skutkov jej manžela, ktorých sa mal dopustiť v minulosti, pričom sám posudok pochádza zo dňa 6.4.2016, odkedy s odstupom času došlo k vývoju vzťahov medzi stranami sporu, napätie medzi nimi sa zvýšilo, navrhovateľka medzitým zažila ďalšie situácie s bývalým manželom, ktoré sa mohli prejaviť rozvinutím syndrómu týranej ženy u navrhovateľky. Záver znaleckého posudku z r. 2016 tak už nemusí zodpovedať zmenenej situácii. Či a do akej miery možno považovať konštatovanie MUDr. M. za zodpovedajúce skutočnosti, by však vedel zrejme posúdiť znalec, jeho ustanovenie v konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia ale nie je možné. Existujúcu správu MUDr. M. nemohol súd ako navrhovateľkou predložený dôkaz ignorovať a preto považoval za osvedčené, že navrhovateľka v dôsledku agresívneho správania manžela trpí

syndrómom týranej ženy. V takom prípade bolo namieste považovať bývalého manžela za osobu dôvodne podozrivú z násilia vo vzťahu k navrhovateľke.

17. Obavy navrhovateľky o život a zdravie nie sú teda nepodložené, naopak, osvedčujú ich vyššie uvedené dôkazy, pričom vyplývajú z prežitých situácií s bývalým manželom. Navrhovateľka si zo strachu pred jeho agresiou dala nainštalovať bezpečnostné dvere, ktorými odhradila časť ňou užívaného domu, bývalý manžel jej ich ale násilím odstránil a ona sa cíti v bydlisku pred ním nechránená.

18. So zreteľom na podstatu, účel a zmysel inštitútu neodkladného opatrenia nie je pre rozhodnutie o návrhu na jeho nariadenie potrebné vykonávať dokazovanie, avšak splnenie predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia nemožno vyvodiť len zo samotných tvrdení navrhovateľa a je potrebné tieto tvrdenia aspoň spoľahlivo osvedčiť a to aspoň do tej miery, že možno dôvodne nadobudnúť presvedčenie o ich pravdivosti a hodnovernosti, keď pri nariaďovaní neodkladného opatrenia prevláda záujem na rýchlosti rozhodnutia nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení.

19. Pre nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 1 písm. e) CSP, postačuje, ak je osvedčené dôvodné podozrenie z násilia. Osvedčenie dôvodného podozrenia z násilia znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje iba najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce) pričom postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvýš pravdepodobná, nakoľko nariadenie neodkladného opatrenia je okamžitým a účinným prostriedkom preventívneho riešenia problematiky násilia a v jeho prospech svedčí najmä to, že v dôsledku jeho uplatnenia - zákazu vstupovania násilnej osoby - sa ohrozenej osobe poskytuje pomerne rýchla ochrana, vďaka ktorej nemusí ďalej zotrvať v spoločnom obydľí s násilnou osobou, ani nemusí opúšťať svoje obydlie, ak sa chce chrániť pred opätovnými útokmi násilnej osoby a nemusí žiť v strachu a obavách o svoj život a zdravie, ani sa nemusí zaťažovať hľadaním náhradného bývania.

20. V tejto súvislosti možno uviesť, že hoci definície násilia sú rozdielne, spájajú ich aj spoločné črty, keď násilím je každá forma ubližovania, prejavu nadvlády, vyhrážania sa, zneužívania moci, fyzického a sexuálneho nátlaku. Násilím však nie je konflikt, nakoľko v konflikte sa stretnú rovnocenné strany, kým násilie je, keď jedna strana zneužije prevahu moci, násilím je každý čin, ktorého následkom je, že obeť robí niečo, čo nechce robiť alebo jej bráni robiť niečo, čo chce robiť, prípadne v nej vyvoláva strach.

21. Pri rozhodovaní o nariadení neodkladného opatrenia je súd viazaný návrhom, pričom by však mal starostlivo zvážiť najmä rozsah navrhovaných obmedzení. Povinnosti disponovania s vecami alebo právami uloží súd vždy len takým spôsobom, aby neprimerane nenarušil hospodárske funkcie strany, voči ktorej neodkladné opatrenie smeruje. Ak je nariadenie neodkladného opatrenia spojené so zásahom do vlastníckeho práva, podľa článku 20 ods. 4 Ústavy SR je možné vlastnícke právo obmedziť iba v nevyhnutnej miere. Z týchto dôvodov je vždy potrebné posúdiť, či uložením navrhovaných obmedzení nedochádza k zásahu do uvedených základných práv nad nevyhnutnú mieru a či uloženie obmedzení sleduje legitímny cieľ.

22. V danej veci odvolateľ argumentuje tým (a navrhuje dôkazy na preukázanie tohto tvrdenia), že dotknutý rodinný dom je jeho výlučným vlastníctvom, keďže bol postavený len z jeho vlastných finančných prostriedkov. Odvolací súd uvádza, že toto nemá za preukázané. Z výpisu z LV č. XXX pre k. ú. V. N. M. vyplýva, že manželka majú v celosti v ich BSM parcely registra „C“ č. 1739/16 o výmere 304 m² a č. 1739/72 o výmere 830 m², oba pozemky ako zastavané plochy a nádvorcia v zastavanom území obce, ako titul ich nadobudnutia je uvedená kúpna zmluva RI 437/86-61/86. Pozemky sú teda podľa zápisu v katastri nehnuteľností v ich bezpodielovom spoluvlastníctve a neskolaudovaný rodinný dom bez súpisného čísla, ktorý bol postavený na týchto pozemkoch za trvania manželstva, treba zásadne považovať za dom v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov, pokiaľ jeden z nich nepreukáže opak. Tvrdenia, že nehnuteľnosti vrátane neskolaudovaného rodinného domu bez súpisného čísla, stojaceho na uvedených pozemkoch, patria do jeho výlučného vlastníctva, nakoľko boli zakúpené z jeho výlučných finančných prostriedkov nepatriacich do BSM, odvolateľ v konaní opiera o písomné vyhlásenia príbuzných, ktoré však ako dôkazy nepostačujú. Okrem toho súd si nemôže otázku vlastníctva vyriešiť ako predbežnú v konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, keďže vyžaduje rozsiahle dokazovanie, prekračujúce rámec tohto konania a bude predmetom dokazovania v niektorom inom súdnom konaní (vo veci samej), ktoré strany sporu spolu vedú, prípadne takéto konanie bude nimi

zahájené. Súd preto vychádzal zo zatiaľ z navrhovateľkou osvedčenej (nie preukázanej) skutočnosti, že dotknutý rodinný dom, ktorý je ich spoločným bydliskom, je tiež spoločným vlastníctvom strán sporu.

23. V preskúmvanej veci odvolací súd posúdil návrh navrhovateľky za dôvodný, keď vychádzal z toho, že 1/ navrhovateľka osvedčila, že oznamovala na políciu obavy o zdravie a život (z obsahu potvrdenia o oznámení urobenom na OO PZ Piešťany zo dňa 6.6.2018, sp. zn. DU-738/PN-2018, pripojenom tiež ako dôkaz navrhovateľkou k svojmu návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyplýva, že urobila oznámenia o tom, že v decembri 2017 ju manžel dvakrát zbil, resp. napadol), 2/ z toho, že navrhovateľka osvedčila, že došlo k agresii bývalého manžela voči nej minimálne dňa 07.03.2018 tým, že pod vplyvom omamných látok sa správal voči navrhovateľke agresívne, hádzal po manželke hrnce, táto musela volať políciu a RZP, ktorá ho odviezla na Psychiatrické oddelenie FN Trnava, 3/ navrhovateľka osvedčila, že podľa potvrdenia psychiatra trpí v dôsledku správania jej manžela syndrómom týranej ženy.

24. Pri rozhodovaní o nariadení neodkladného opatrenia je súd viazaný návrhom, pričom by však mal starostlivo zvážiť najmä rozsah navrhovaných obmedzení. Povinnosti disponovania s vecami alebo právami, uloží vždy len takým spôsobom, aby neprimerane nenarušil hospodárske funkcie strany voči ktorej neodkladné opatrenie smeruje. Ak je nariadenie neodkladného opatrenia spojené so zásahom do vlastníckeho práva, podľa článku 20 ods. 4 Ústavy SR je možné vlastnícke právo obmedziť iba v nevyhnutnej miere. Z týchto dôvodov je vždy potrebné posúdiť, či uložením navrhovaných obmedzení nedochádza k zásahu do uvedených základných práv nad nevyhnutnú mieru a či uloženie obmedzení sleduje legitímny cieľ.

25. Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností odvolací súd dospel k záveru, že v danom prípade bolo osvedčené dostatočným spôsobom pre účely neodkladného opatrenia, že bývalý manžel ohrozuje navrhovateľku svojím agresívnym správaním ako aj dôvodné podozrenie bývalého manžela z násilia proti navrhovateľke a sú preto splnené zákon stanovené podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. e) CSP.

26. Vylúčením MUDr. K. S. z užívania domu nedôjde k neprimeranému zásahu do výkonu jeho vlastníckych práv, nakoľko ide o obmedzenie v miere nevyhnutne zodpovedajúcej predmetu konania. Z hľadiska aplikácie článku 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, je zásah do práva MUDr. S. na rešpektovanie jeho obydlia zo strany štátnych orgánov odôvodnený legitímnym záujmom na zabezpečení efektívnej ochrany telesného a duševného zdravia navrhovateľky pred agresívnym a nepredvídateľným správaním bývalého manžela. V danom prípade dospel odvolací súd k záveru, že právo navrhovateľky na ochranu jej zdravia, ktoré sa tu dostáva do kolízie s právom protistrany na ochranu obydlia, je potrebné uprednostniť. Vzhľadom k všetkým okolnostiam prípadu tak odvolací súd považuje za potrebné neodkladným opatrením prioritne zamedziť ďalšiemu ohrozovaniu zdravia navrhovateľky, hoci aj na úkor plnohodnotnej realizácie vlastníckych (spoluvlastníckych) práv MUDr. K. S..

27. Z obsahu spisu napokon vyplýva, že agresívne správanie je s veľkou pravdepodobnosťou dôsledkom požívania omamných látok bývalým manželom, ktorý sa odmieta podrobiť odbornej liečbe, čím sa vystavil nebezpečenstvu straty obydlia a nemožno od navrhovateľky požadovať, aby strpela za týchto okolností spolužitie s ním.

28. Odvolací súd z uvedených dôvodov považoval napadnuté uznesenie v podstate za vecne správne s tým, že právne kvalifikoval nariadené neodkladné opatrenie v jeho prvom výroku ako opatrenie podľa § 325 ods. 2 písm. e) CSP a za použitia ustanovenia § 388 CSP inak správny výrok zmenil tak, že ním uložil bývalému manželovi zákaz vstupu do domu len dočasne a to na obdobie 30 dní od právoplatnosti tohto uznesenia. Na rozdiel od názoru prvoinštančného súdu odvolací súd mal za to, že nariadením tohto neodkladného opatrenia sa nedosiahne trvalá úprava pomerov medzi stranami, preto uložil navrhovateľke povinnosť podať žalobu vo veci samej (§ 336 ods. 1 CSP) a to analogicky podľa § 146 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak sa z dôvodu fyzického alebo psychického násilia alebo hrozby takéhoto násilia vo vzťahu k manželovi alebo k blízkej osobe, ktorá býva v spoločnom dome alebo byte stalo ďalšie spolužitie neznesiteľným, môže súd na návrh jedného z manželov obmedziť užívacie právo druhého manžela k domu alebo bytu patriacemu do bezpodielového spoluvlastníctva, prípadne ho z jeho užívania úplne vylúčiť. V konaní vo veci samej bude potom na navrhovateľke, aby preukázala (už nebude stačiť osvedčenie skutočností), jej bezpodielový spoluvlastnícky vzťah k domu,

fyzické alebo psychické násilie, alebo existenciu hrozby takéhoto násillia ako aj neznesiteľnosť takéhoto spolužitia. Na základe podanej žaloby bude potom môcť súd vykonávať náležitú dokazovanie a to napr. aj dôkazmi, navrhnutými odvolateľom v tomto konaní, na ktoré pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení niet dostatočný časový priestor. Povinnosť navrhovateľky podať v lehote 30 dní na súde žalobu zároveň zabezpečí ochranu práv bývalého manžela, ktorý by časovo neobmedzeným neodkladným opatrením bol neprímerane obmedzený v jeho užívateľských právach bez možnosti rovnocenným spôsobom sa brániť v riadnom súdnom procese. Pokiaľ by navrhovateľka v súdom určenej lehote žalobu nepodala, nariadené neodkladné opatrenie týkajúce sa zákazu bývalého manžela vstupovať do ich rodinného domu zanikne uplynutím určenej lehoty.

29. Vo zvyšnej časti prvoinštančný súd návrh navrhovateľky na nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. h) CSP posúdil správne a vo veci správne rozhodol, pričom odvolateľ čo do tohto výroku, ako aj súvisiaceho výroku II o zvyškovom zamietnutí návrhu a výroku III o práve MUDr. K. S. podať na súde príslušnú žalobu, nevzniesol v odvolaní žiadne konkrétne argumenty, preto odvolací súd napadnuté uznesenie bez ďalšieho ako vecne správne potvrdil. Rovnako odvolací súd z dôvodu vecnej správnosti potvrdil (§ 387 ods. 1 a 2 CSP) uznesenie aj v závislom výroku o trovách konania.

30. Záverom odvolací súd dodáva, že sa nestotožnil s názorom odvolateľa, že rozhodnutie okresného súdu je formalistické a nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť a nedostatok presvedčivých dôvodov. Rozhodnutie okresného súdu, odhliadnuc od čiastočne nesprávneho právneho posúdenia, je podľa názoru odvolacieho súdu dostatočne zdôvodnené, úvahy súdu sú logické a rozhodnutie spĺňa požiadavky ustanovené v § 220 CSP, keď z odôvodnenia rozsudku je dostatočne zrejmé, ako dospel súd k svojím záverom. Pokiaľ odvolateľ poukazoval na porušenie princípu právnej istoty vo vzťahu k odvolateľovi, keď podľa iného uznesenia v obdobnej veci (o návrhu MUDr. K. S. na nariadenie neodkladného opatrenia) súd dôvodil svoje zamietajúce rozhodnutie o.i. konštatovaním, že prípadným vyhovením tomuto návrhu mohlo dôjsť k porušeniu ústavného práva žalovanej na obydlie, čo naopak v uvedenom prípade u MUDr. S. zohľadnené nebolo, odvolací súd uvádza, že k otázke práva na obydlie sa vyjadril odvolací súd v bode 26., 27. tohto uznesenia, z ktorého odôvodnenia dostatočne vyplýva, z akých dôvodov je nutné v prípade návrhu navrhovateľky posudzovať otázku práva odvolateľa na obydlie rozdielne a prečo argumentácia, použitá súdom v spomínanom inom konaní, v tomto prípade nemôže obstáť.

31. V odvolacom konaní fakticky plne úspešnej navrhovateľke (ktorej neúspech, spočívajúci v skrátení doby trvania nariadeného neodkladného opatrenia, bol posúdený iba ako nepatrný), vznikol zásadne nárok na náhradu trov odvolacieho konania (v zmysle § 255 ods. 1, § 256 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 396 ods. 1 CSP), o ktorom v zmysle § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP musí aj bez návrhu rozhodnúť odvolací súd, keďže týmto rozhodnutím sa predmetné konanie končí. O výške náhrady trov konania v takom prípade v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Z obsahu spisu však vyplýva, že v danom prípade bola navrhovateľka v odvolacom konaní pasívna, nevykonala žiaden procesný úkon, náhradu trov konania si neuplatnila, ani nevyčísliť a podľa obsahu spisu jej ani žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli. Civilný sporový poriadok výslovne nerieši situáciu ak strane, ktorej na základe procesných ustanovení vznikol nárok na náhradu trov konania, evidentne podľa obsahu spisu v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli. Na daný prípad nie sú k dispozícii ani analogicky použiteľné ustanovenia Civilného sporového poriadku alebo iného zákona (analogia legis alebo iuris). Odvolací súd preto s použitím Základných princípov čl. 4 ods. 2 CSP aplikoval na rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania princíp racionálneho zákonodarcu a o náhrade trov konania navrhovateľky rozhodol podľa fiktívnej normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom. Vychádzal pritom z pomyselnej normy, že ak si strana náhradu trov konania neuplatní, ani jej podľa obsahu spisu v konaní žiadne nevznikli, je v súlade s čl. 17 základných princípov CSP zakotvujúcim procesnú ekonómiu rozhodnúť priamo tak, že sa jej nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva. Rozhodovanie postupom najskôr podľa § 262 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne súdom prvej inštancie o výške náhrady trov konania, za situácie, keď oprávnenej strane žiadne trovy v konaní nevznikli, by bolo zjavne nielen nerozumné, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho sporu.

32. Uvedené uznesenie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3:0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a

ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).